

Posudek oponenta na diplomovou práci

Jan Šembera: „Ústavní institut milosti a amnestie“

Diplomová práce vypracovaná Janem Šemberou má rozsah 61 stran, 2 strany anglického shrnutí a 14 stran příloh. Z tohoto hlediska splňuje požadavky kladené na diplomové práce. Opomenut není rozsáhlý seznam použité literatury, se kterou autor při psaní práce pracoval.

Práce je věnována tématu zajímavému jak z ústavněprávního hlediska, tak i z hlediska politického a společenského. Navíc se jedná o téma, které se v posledních letech v různých periodách stává tématem poměrně živým. Současně se jedná o téma relativně málo zpracované, nepatří mezi častá témata diplomových prací na katedře ústavního práva a současně není předmětem ucelené monografie věnované pouze jemu.

Předložená práce je čtivá a věnuje pozornost všem podstatným aspektům popisovaných ústavněprávních institutů. Podle mého názoru by tato práce mohla mít rozsáhlejší nebo důkladnější teoretické pasáže. Nicméně tato připomínka neznamená, že by práce v tomto směru nespĺňovala požadavky kladené na naši fakultě na diplomové práce. Spíše je to upozornění na to, že autor nechal otevřené některé otázky, které mohl zpracovat a které mohou být předmětem diskuze v rámci obhajoby práce. Současně se jedná o upozornění pro případ, že by autor v budoucnu s tématem chtěl dále pracovat. Zvolené téma si také takřkajíc samo říká o rozsáhlejší právně teoretickou či filozofickou pasáž na téma smyslu pojednávaných institutů. Zde si ale cením citované úvahy prezidenta Havla, která dává zajímavou možnost nahlédnout alespoň zčásti na institut milosti očima osoby, která je touto pravomocí vybavena.

Za klad práce považuji její ucelené pojetí a popis ústavní i zákonné úpravy institutu milosti a amnestie v právním vývoji na našem území, stejně jako popis praxe v případě jednotlivých prezidentů České republiky. Čtenáře dobře seznámí s danou problematikou.

Práce má i své nedostatky formální. Zde se jedná především o zpracování textu. Celkovému dojmu z práce škodí překlepy, ale také nedůsledná práce s citacemi. Zarovnání pouze vlevo nevypadá dobře, za vážnější nedostatek považuji nedodržování jednotného způsobu citování, které potom čtenáři komplikuje rozpoznání, zda je citován článek v časopisu, kapitola v knize anebo kniha samotná. Tolik pro úplnost, aby v hodnocení nebylo nic vynecháno, autorovi tato připomínka může samozřejmě pomoci pouze do budoucna.

Přes výše uvedené připomínky je práce podle mého názoru způsobilá k obhajobě, k obhajobě jí doporučuji a v tuto chvíli navrhuji hodnocení „velmi dobře“. K obhajobě dále navrhuji následující otázky, kterým autor dle mého názoru mohl věnovat pozornost již v samotné práci, protože z jejího textu v zásadě vyplývají anebo jim mohl být věnován větší prostor.

- 1) Co vlastně znamená řecké slovo *amnēstia* či *ἀμνηστία*? Autor na str. 3 tuto etymologickou záležitost nakonec pominul.
- 2) Pokud je abolice spíše procesně právní překážka stíhatelnosti trestného činu (str. 6), jaký má autor názor na možnost odvolání abolice, např. ze strany prezidenta republiky?
- 3) Jaký má autor názor na možnost zrušení amnestie, jak se tomu např. stalo před nedávnem na Slovensku?

Připravil: JUDr. Jan Kudrna, Ph.D.

Praha, 21. června 2017.